

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 103/23

Luxembourg, 15. junij 2023

Sklepni predlogi generalne pravobranilke v zadevi C-330/22 | Friends of the Irish Environment (Celotni dovoljeni ulov nad nič)

Prelov: Po mnenju generalne pravobranilke T. Čapeta Osnovna uredba o skupni ribiški politiki od Sveta zahteva, da od leta 2020 določi omejitve ribolova na trajnostnih ravneh

Generalna pravobranilka zato predlaga, naj Sodišče dele uredbe Sveta, s katerimi so določene omejitve ribolova za nekatere staleže pod trajnostno ravnijo, razglasi za neveljavne

Vsako leto Svet določi ribolovne kvote za vode Evropske unije. Pri tem mora Svet upoštevati znanstveno mnenje. **Znanstveno mnenje za leto 2020**, ki ga je izdal International Council for the Exploration of the Sea (mednarodni svet za raziskovanje morja), **potrjuje, da bi bilo treba kvote za trsko, mola in morsko ploščo ter druge vrste določiti na ravni nič**. Sicer bi bila stopnja razmnoževanja teh staležev oslABLJENA, ribolov pa bi postal dolgoročno netrajnosten.

Kljub temu mnenju je v uredbi o določitvi ribolovnih kvot za leto 2020 (Uredba iz leta 2020)¹ **Svet odločil, da ribolovne kvote med drugim za trsko, mola in morsko ploščo določi na ravneh nad nič, kadar so ti staleži ulovljeni kot neizogiben „prilov“ med ribolovom, s katerim se dejansko „lovi“ drug stalež**.

Irska je te ribolovne kvote za svoje vode sprejela na podlagi te uredbe. **Friends of the Irish Environment, okoljska nevladna organizacija, je na Irskem vložila tožbo zoper te nacionalne ukrepe in posredno izpodbijala veljavnost Uredbe Sveta iz leta 2020**. Zlasti zatrjuje, da je določitev kvot za navedene staleže na ravni nad nič kljub nasprotujočemu znanstvenemu mnenju v nasprotju z Osnovno uredbo Unije o skupni ribiški politiki (Osnovna uredba SRP).²

V današnjih sklepnih predlogih **generalna pravobranilka Tamara Čapeta** pojasnjuje, da na splošno **Osnovna uredba SRP Svetu dovoljuje, da tehta konkurenčne ideale trajnosti z gospodarskimi in socialnimi cilji**, ko sprejema letne ribolovne kvote.

Vendar je zakonodajalec Unije določil leto 2020 kot rok, do katerega je treba gospodarski ribolov za vse staleže v vodah Unije izvajati na trajnostni ravni. Za doseg tega posebnega cilja zakonodajalec Unije ni pustil diskrecijske pravice Svetu, da upošteva socialno-ekonomske pomisleke. Z določitvijo nepreklicnega roka za trajnostni ribolov v vodah Unije do leta 2020 **je zakonodajalec Unije želel Svetu preprečiti, da bi kratkoročne**

¹ Uredba Sveta (EU) 2020/123 z dne 27. januarja 2020 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2020 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije (UL 2020, L 25, str. 1) (Uredba iz leta 2020).

² Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL 2013, L 354, str. 22) (Osnovna uredba SRP).

gospodarske interese postavil pred splošni dolgoročni cilj ribolova na trajnostnih ravneh.

Glede na to, da se ta odločitev, s katero se zahtevajo trajnostne ribolovne kvote, uporablja za vse vrste staleža, **Svet ni mogel razlikovati med „ciljnim“ staležem in staležem „prilova“, ko je določil ribolovne omejitve za leto 2020** za zadevne štiri staleže.

Generalna pravobranilka v sklepnih predlogih tudi pojasnjuje, da **ta zakonodajna izbira, da se od leta 2020 zahtevajo trajnostne ribolovne kvote, ni bila spremenjena z Uredbo o zahodnih vodah.**³

Zato je **Svet z določitvijo ravni ribolova nad nič za leto 2020** za nekatere staleže rib kljub temu, da so bile te ravni opredeljene kot netrajnostne, **prekoračil diskrecijsko pravico, ki mu jo je podelil zakonodajalec Unije. Sodišče naj zato Uredbo Sveta razglasi za delno neveljavno** v delu, v katerem so določene ribolovne omejitve za zadevne štiri staleže v vodah okoli Irske za leto 2020 nad nič.

Ker pa je Uredba Sveta prenehala veljati konec leta 2020, **generalna pravobranilka predlaga, naj se omejijo časovni učinki** razglasitve neveljavnosti. V nasprotnem primeru bi prišlo do tveganja resnih posledic za številna pravna razmerja, ki so bila vzpostavljena v dobri veri.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalne pravobranilke za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenejajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

³ Uredba (EU) 2019/472 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže, ki se lovijo v zahodnih vodah in sosednjih vodah, ter ribištvo, ki izkorišča te staleže, spremembi uredb (EU) 2016/1139 in (EU) 2018/973 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 811/2004, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007 in (ES) št. 1300/2008 (UL 2019, L 83, str. 1) (Uredba o zahodnih vodah).